

SF håber som sagt, at debatten i dag kan få regeringen til at besinde sig, leve op til sine egne løfter, gøre en indsats mod ventelisterne og sikre en rimelig offentlig service på tre så fundamentale områder som pladsgaranti for børn, ventelister til sygehusbehandling og rimelige forhold for ældre.

Besvarelse

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det er jo en årligt tilbagevendende begivenhed, at SF rejser en forespørgsel om regeringens strategi i kommuneforhandlingerne. Omvendt tror jeg, at ligesom det gælder for de almindelige overenskomstforhandlinger, er der et meget bredt flertal i Folketingssalen, der har forståelse for det synspunkt, at kommuneforhandlingerne føres af regeringen under mit forsæde og med efterfølgende ansvar over for Folketinget.

Disse kommuneforhandlinger er ikke indledt endnu, og derfor er der selvfølgelig visse hensyn til forhandlingerne, som gør, at vi må være tilbageholdende med at melde meget præcist tilbage. I den henseende ligner forhandlingerne mellem regeringen og de kommunale organisationer ganske meget overenskomstforhandlingerne på arbejdsmarkedet. Men jeg skal nævne nogle af de synspunkter, som vil være retningsgivende for regeringen i forhandlingerne.

Det er nødvendigt for en hvilken som helst regering – også for den vi har nu – at sikre en samordning af den økonomiske politik mellem staten, amterne og kommunerne. I et samfund, hvor vi har lagt en så enestående stor del af den offentlige økonomi ud til lokal forvaltning, og hvor vi har en så høj grad af kommunalt selvstyre, er der brug for en samstemt holdning til de overordnede rammer og udviklingstendenser i den offentlige sektor, og det er langt bedre, hvis den fortsat kan sikres gennem fornuftige forhandlinger mellem regeringen og de kommunale organisationer, end hvis vi i højere grad skulle afstikke rammerne ved lov her i Folketinget.

Regeringens generelle udgangspunkt for den økonomiske politik er naturligvis regeringsgrundlaget »Fælles fremtid«. Det betyder, at vi, som vi har gjort det for indeværende år, også i 1996 vil sikre en opstramning af finanspolitikken, og at vi vil skabe balance i de offentlige finanser i 1997. Det er en ambitiøs, men absolut realistisk målsætning. Det vil entydigt placere

Danmark som det europæiske land, der næst efter Luxembourg hurtigst får denne balance. Det vil være en markering af stor betydning for, at vores øvrige økonomiske politik kan lykkes, og at vi i form af en lavere rente, større investeringer og dermed endnu større beskæftigelse kan høste de fulde gevinster af den linje, der er lagt.

Vi er også nødt til på udgiftssiden at medvirke til, at opsvinget foregår harmonisk og kontrolleret. Vi må ikke i bestemte faggrupper eller i bestemte egne af landet medvirke til at skabe flaskehalsproblemer og inflationspres og dermed undergrave, erodere mulighederne for at inkassere den beskæftigelsesgevinst, der ligger lige foran os. Det er også klart, at en del af den finanspolitiske opstramning sker af sig selv på grund af den måde, skattereformen faser ind på.

Men der er et overordnet synspunkt, som jeg også vil appellere til hr. Villy Søvndal om at have forståelse for. Det ligger i regeringens økonomiske politik, at vi er nødt til i højvækstperioder og opgangskonjunkturer at konsolidere de offentlige finanser og nå frem til et overskud, så vi kan begynde at nedbringe den alt for store offentlige gæld. Det handler nemlig om at have et perspektiv for at sikre velfærdssamfundets fundament i fremtiden, også på 5, 10 og 15 års sigt.

Det, der for alvor vil være en trussel mod, at vi også i næste generation kan opretholde og udvikle et velfærdssamfund, er, hvis denne gøgeunge af gældsbyrde og rentebetalinger vokser sig endnu større, fortrænger nyttige serviceydelser på det offentlige budget eller gør det helt uhåndterligt at skaffe politisk styrke til at videreføre og udvikle velfærdssamfundet. Det er baggrunden for, at der er nogle balancer i den økonomiske politik, som også kommunerne og amterne må respektere. Det er f.eks. ikke en del af en ønskelig økonomisk politik, hvis kommunerne bruger opsvinget til at opbygge kassebeholdninger.

Hvis vi kigger på, hvordan vi har grebet tingene an for indeværende år, kan vi sige, at her i 1995 – i øvrigt som i såvel 1993 som 1994 – er der skabt grundlag for betydelige serviceudbygninger i kommuner og amter. Det gælder både på børnepasningsområdet og for operationskapaciteten på sygehusene, og der er ligeledes gjort en forstærket indsats mod de sociale problemer i de belastede boligområder og en meget tiltrængt bedre indsats over for sindslidende og narkotikamisbrugere.